வாரணம் பன்னாட்டுச் சமய ஆய்விதழ் தொகுதி: 1 இதழ்: 1 மார்ச் 2025
VAARANAM INTERNATIONAL JOURNAL OF RELIGIOUS STUDIES | VOL: 1 ISSUE: 1 MARCH 2025
Published by Niththilam Publications | www.niththilampublications

One Who Found to be Blissfully Abode in the Sacred Strains of Kandar Kalivenba

Dr.P.Sekar, *Assistant Professor, Institute of Advanced Study in Education, Saidapet,Chennai - 600 015.*

Abstract:
Lord Muruga's appearance is depicted by Saint Nakkeerar, Saint Arunagirinaathar, Devaraya Swamigal, Pamban Swamigal, and Vallli hills Sachidanantha Swamigal as the young handsome six faced Lord Murugan appears along with a red golden Spear, a beautiful peacock and higher order rooster. They wrote many beautiful poems about Lord Muruga which have been explicated in Kanthar kalivenba. One will become spell bound if they wish to talk about Kandavel. Because the reader's heart, the mind and the soul will be mesmerized if they try to depict the God. Kandavel This Kandar Kalivenpa was composed by Kumarakurupara, who lived in the 17th century by the Kalipa type of Tamil poen about Senthil Velan. It was written as an application to God.
Keywords: *Murugan, kandavel, kumarakurupara,kantharkalivenba,senthilvelan*

கந்தர் கலிவெண்பாவில் உகந்து உள்ளுறைவோன்

முனைவர் பூ.சேகர், உதவிப்பேராசிரியர், கல்வியியல் மேம்பாட்டு நிறுவனம், சைதாப்பேட்டை, சென்னை - 600 015.

ஆய்வுச்சுருக்கம்:
செவ்வேலும் சீர்மயிலும் உயர்தனிச்சேவலும் உடனிருக்க எழுந்தருளிய அறுமுகப்பெருமான் அழகை நக்கீரரும் அருணகிரிநாதப் பெருமானும் தேவராய சுவாமிகளும் பாம்பன் சுவாமிகளும் வள்ளிமலை சச்சிதானந்த ஸ்வமிகளும் உருகி உருகி அமிழ்ந்து அமிழ்ந்து தமிழ்ப்பாமாலைகளால் வந்தனம் செய்ததைப் போல குமரகுருபரரும் தமது கந்தர் கலிவெண்பாவில் எம்பெருமான் முருகவேளை கண்ணெதிரில் காட்சியாய் காட்டுகிறார். கந்தவேளைப் பற்றி பேசப் பேச நாவும், வாசிப்பவர் உள்ளமும், நினைப்பவர் நெஞ்சமும் உவகையில் குளிருமே. கந்தவேள் உகந்து உள்ளுறையும் தெய்வமாயிற்றே. அந்த செந்தில் வேலன் பற்றி கலிப்பா வகை தமிழ்ப்பாவகையால் 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த குமரகுருபரரால் இயற்றப்பட்டதே இக் கந்தர் கலிவெண்பா. இது, கந்தக் கடவுளிடம் விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளும் முறையில் உருவாக்கப் பெற்றுள்ளது.
திறவுச்சொற்கள்: முருகன்,கந்தவேல்,குமரகுருபரர், கந்தர்கலிவெண்பா,செந்தில்வேலன்

பாடல் தொடக்கம்

வழுக்கிலார் வாய்மொழியே அழுக்கிலா நன் மந்திரமாகும் (வழிபாட்டுமலர், 2023) என்பர் பெரியோர். அப்படி, ஊமையாய் இருந்த ஐந்து வயது பாலகனான (பண்டிதமணி. சி. கணபதிப்பிள்ளை, 1969) குமரகுருபரருக்குப் முருகப் பெருமான் பூவைக் காட்டியதால் இக்குறை நீங்கப் பெற்று பாபுனையும் வல்லமையைப் பெற்று "பூமேவு செங்கமல" என்ற பாடலைத் தொடங்கினாரென்பர். கற்றவர் உண்ணுங்கனியாக அருளப்பெற்ற கந்தர் கலிவெண்பா 122 வரிகளைக் கொண்டுள்ளது. பாட்டின் பொருள் பஞ்சகிருத்திய சைவசித்தாந்த உண்மையாகும் (பண்டிதமணி. சி. கணபதிப்பிள்ளை, 1969).

உலகம் உவப்ப
வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு - திருமுருகாற்றுப்படை

“உலகம் மகிழ்ச்சியடைய வானில் வலப்புறம் எழும் ஞாயிறு எழும்போது கண்டவர்களைப் போல, இமைப்பொழுதும் நீங்காமல் உயரத்தில் சுடர்விடும் ஒளி” என்று நக்கீரர் குறிப்பிடுவதைப்போல, எம்பெருமான் முருகனின் அவதாரமகிமை, அவர்தம் திருவிளையாடல்கள், கேசாதிபாத வருணனை, தந்தைக்கு பிரணவத்தை உபதேசித்தது, பிரம்மனை சிறை வைத்தது, சூரனை வதம் செய்தது, கிரவுஞ்ச கிரியைப் தூள் தூளாக்கியது, தெய்வயானை, வள்ளியை மணம் புரிந்தது ஆகிய பொருண்மைகளைத் தேன் சுவைச் சொல் எடுத்து விவரிக்கிறார். மேலும், அறுமுகச்சிவனான கந்தவேளின் ஆறு முகங்களின் அழகையும் பன்னிரு கரங்களின் பராக்கிரமங்களையும் விவரிக்கிறார்.

உவப்பவருள் உள்ளுறைவோன்

ஒன்ரென்றிரு; தெய்வம் உண்டென்றிரு...

என்று பட்டினத்தடிகள் கூறுவதைபோல தெய்வம் ஒன்று என்று இரு; தெய்வம் உண்டு என்று இரு. அந்த தெய்வமாம் கந்தவேளைப் பற்றி பேசப் பேச நாவும், வாசிப்பவர் உள்ளமும், நினைப்பவர் நெஞ்சமும் உவகையில் கூத்தாடும். கந்தவேள் உகந்து உள்ளுறையும் தெய்வமாயிற்றே. அந்த முருகனை, எவரெவர் உள்ளதில் வைத்து பூஜிக்கிறார்களோ அவரவர் தம் உள்ளங்களில் உள்ளுறைவோனல்லவா.

கருவின்றி நின்ற கருவாய் அருளே
உருவின்றி நின்ற உருவாய்த் ..

என வரும் வரிகளில் “கருவின்றி நின்ற கருவாய்” என்பது,. நம் இறைவன் உலகில் முதலானவன் என்பதன் உட்பொருள தானே அது. அதாவது ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெரும் ஜோதி என்று மணிவாசகர் குறிப்பிடுவது இதைத்தானோ! அடுத்த வரியில் அருள், அது அன்ன பருப்பொருளா? அருளுக்கு உருவம் உண்டா என்ன? உருவம் உண்டன்று என நினைத்துக் கொண்டோமானால் அந்த உருவம் நம் கந்தவேளின் திருவுருவம், என்கிறார்.

உருவும் அருவும் உருஅருவும் ஆகிப்
பருவ வடிவம் பலவாய்

என வரும் பாடல் வரிகளில் வரும் “உருவும் அருவும் உருஅருவும்” என்பன சிவனாரின் தோற்றங்களாகும். அதை இங்கு விவரிப்பதன் மூலம் முருகனும் சிவனும் ஒருவனே என்பதை நிறுவுகிறார். மேலும்,

“கரம் குவிவார் உள்மகிழும் கோன் கழல்கள் வெல்க” என மணிவாசகர் எடுத்தியம்புவதும் ‘உள் உறையும்’ நாதனைத்தான் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ!

காரைக்கால் அம்மை குறிப்பிடும் தமிழ் வேத்தில்,

இடர்களையா ரேனும் எமக்கு இரங்கா ரேனும்
படரும் நெறி பணியா ரேனும் — சுடர் உருவில்
என்பறாக் கோலத் தெரியாடும் எம்மானார்க்கு
அன்பறாது என்நெஞ் சவர்க்கு

என்பதிலிருந்தும்

வானத்தான் என்பாரும் என்கமற் றும்பர்கோன்
தானத்தான் என்பாரும் தெமெங்க — ஞானத்தான்
முன்நஞ்சத் தாலிருண்ட மெய்யொளிசேர் கண்ட த்தான்
என் நெஞ்சத்தான் என்பன்யான்

‘சிவபெருமான் சிவலோகத்தில் இருக்கிறார் என்று கூறுபவர்கள் கூறட்டும் மற்றும் கயிலாயத்தில் வீற்றிருக்கிறார் என்றும் கூறட்டும். ஆனால் அவர் என் நெஞ்சில் இருக்கிறார் என்பேன் நான்’ என்பது அம்மையின் வாக்காகும் (ஆ.பக்தவச்சலம், 2005).
இதையே, நாவுக்கரசு சுவாமிகள்,

....
காதன்மையால் தொழு மடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே.... (ஆறாம் திருமுறை)

நெற்றியில் திருநீரும், கழுத்தில் உருத்திராக்க மாலையும் அணிந்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சிவனடியாராக நினைத்து அன்பு பாராட்ட வேண்டும். இறைவர்க்குச் செய்யும் தொண்டாகவே நினைத்து இவர்கட்கும் அன்பினால் தொண்டு செய்ய வேண்டும். இப்படி வாழும் அடியார் நெஞ்சினுள் இறைவர் குடியிருப்பார்.

....
கலங்காதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே.... (ஆறாம் திருமுறை)

யாசிப்பவருக்கு நேரம் காலம் பாராது கொடுக்க வேண்டும். பொய்யை நீக்கி அன்புனால் கொடுக்கவேண்டும். சிவன் ஒருவனே முழுமுதல் தெய்வம் என்றெண்ணி வணங்க வேண்டும். தினமும் பூவும் நீரும் கொண்டு மிகுந்த அன்பினால் தொழும் அடியார் நெஞ்சினுள்ளே இறைவனைக்காணலாம் (ஆ.பக்தவச்சலம், 2005).

கம்பராமாயணத்தில் வரும் வரிகள் சிலவற்றைக் காணலாம்.

உள் உளன்; புறத்து உளன்; ஒன்றும் நண்ணலான்;

என்றும்,

வெய்யார் முடிவு இல்லவர் விசியபோது
“உய்யான்” எனும் வேலையின் “உள் உறைவோன்”

என்றும், கம்பராமாயணத்தில் வரும் வரிகளை ஈண்டு நோக்கத்தக்கது (கிருபாநந்த வாரியார் (2011).

அழகன்

எம்பெருமான் முருகனின் உருவத்தைக் குமரகுருபரர், திருமுடியிலிருந்து தொடங்கி திருவடி வரை வருணிக்கும் கேசாதிபாத வருணனை செய்கிறார்.

நவரத்தினங்கள் பதிக்கப் பெற்ற முருகனின் மணி முடிகள் கண் கூசும் ஒளி வீசுகின்றன .நெற்றியில் இலங்கும் திருநீரானது, துண்டமாகிய ஆறு பிறைகளை வரிசையாகப் பதித்தது போன்று உள்ளது . பன்னிரண்டு நயனங்களோ தாமரை பூத்தது போல் அருளுகின்றன. அண்ணலின் காதுகளில் உருளும் மகரக் குழைகளோ பல சூரியர்கள் ஏக காலத்தில் ஒரு சேர உதித்தது போல பளீரிடுகின்றன. இதையே தேவராய சுவாமிகள் தமது கந்த சஷ்டிக்கவசத்தில், செங்கதிர் வேலோன் என விளிக்கிறார். முருகனின் புன்சிரிப்பு நிறைந்த குமுதச்செவ்வாய் நமது பிறவித் தாகத்தைத் தீர்க்கும் !பெருமொழிகள்! பொன்னால் ஆன மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மார்பும், கழுத்தில் கண்டி என்று சொல்லக்கூடிய உருத்ராக்க மாலையும், மென்பட்டு ஆடையும்இடுப்பில் கட்டிய , அரைஞாணும் அதற்கு மேல் அணிந்துள்ள ,அழகான கச்சையும், அறைஞான் மணியோடு சேர்ந்து ஆடுகின்ற அறைவடங்கள் என்கிற திருவரையும் என இங்கு வர்ணிக்கப்படும் இந்த அழகை குமரகுருபரரின் எழுத்தில் உருவான மற்றுமோர் இலக்கிய அமுது முத்துக்குமாரசாமிப் பிள்ளைத்தமிழ் எனும் நூலின் செங்கீரைப் பருவத்திலும் தேவராய சுவாமிகள் இயற்றிய

கந்த சஷ்டிக் கவசத்திலும், பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகளியற்றிய ஷண்முக க் கவசத்திலும் வர்ணிக்கப்படுவதைக் காணலாம்.

.... மின்னுருவம்

தோய்ந்த நவரத்னச் சுடர் மணியாற் செய்த பைம்பொன்
வாய்ந்த கிரண மணிமுடியும்தேய்ந்த பிறைத்—
துண்ட மிருமூன்று நிறை தோன்றப் பதித்தனைய
புண்டரம் பூத்த நுதற் பொட்டழகும்விண்ட—
பருவமலர்ப் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாங்கு
அருள் பொழியும் கண்மலர் ஈராறும்பருதி—
பலவும் எழுந்து சுடர் பாலித்தாற் போலக்
குலவு மகரக்குழையும்நிலவுமிழும்—
புன்முறுவல் பூத்தலர்ந்த பூங்குமுதச் செவ்வாயும்
ஜன்ம விடாய் தீர்க்கும் திருமொழியும்

என்று வர்ணிப்பதன் மூலம் அந்த அழகனின் சாட்சியாக அவன் அழகை வர்ணிக்கிறார்.

அறிவுச்சுடர்

அறிவுக்கு அறிவாகி அவ்வறிவுக்கு எட்டா
நெறியில் செறிந்தநிலை நீங்கிப் ..

மேற்கூறிய வரியில் “அறிவுக்கு அறிவாகி” என்பதில், ஜீவராசிகளுக்கு அறிவை வழங்கி அந்த அறிவு செயல்பட காரணகாரனாக இருக்கக் கூடியவனாக இருக்கிறான் அந்த முருக்கடவுள் என்கிறார். அதனால் தான் கந்தவேளை உகந்து உள்ளுறையும் தெய்வம் என்கிறோம்.

ஆணவமான படலம் கிழித்து அறிவில்
காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப்

இந்த வரிகளில் “அறிவில் காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டி”, ஆம், அறிவு என்பது வெறுமனே செய்திகளின் குவியல் / சேகரம் என்றில்லாமல் அது உயர் அறிவாகவும் (மெய்ஞ்ஞானம்) பரிணமிப்பதற்கு அவன் தயவு இருந்தால் மட்டுமே சாத்தியப்படும் அல்லவா. அதை காட்டுவிப்பவனும் அவனே என்கிறார்.

அடிஞானத் தாற்பொருளும் ஆன்மாவும் காட்டிக்
கடியார் புவனமுற்றும் காட்டி...

மேலும், மெய்ஞ்ஞானம் கிடைக்கப் பெற்றவுடன் அந்த தனி உயிரிக்கு (*Organism*) ஆன்மாவைக் காட்டுவிக்கும் வேலையையும் செய்கிறான் கந்தவேள். ஒன்றிற்குள்ளொன்றாக இருக்கும் ஒவ்வொன்றையும் அறியப்படுத்துகிறான். அதாவது, பாலிற்குள் உள் உறைந்திருக்கும் நெய் போல.

அருட் தொழில்

இறைவன் என்று ஆன பிறகு அருள் வழங்குவதுதானே அவர்கள் தொழில். இதில் கந்த புராணத்தில்,

“அன்பு சார்ந்திடும் அருளெனும் குழவியு மணையு மாங்கவை... என்று குறிப்பிடுவதைபோல,
வள்ளல் பெருமான்,
அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
ஆருயிர்கட் கெல்லாம்நான் அன்பு செயல் வேண்டும்.. என்பார்.
இங்கும்,
அருள் பொழியும் கண்மலர் ஈராறும்பருதி—... என்றும்
....ஈராறு
அருள்விழியும், மாமுகங்கள் ஆறும்விரிகிரணம்—... என்றும்,

கடியேற்கும் பூங்கமலக் கால்காட்டி ஆட்கொண்டு
அடியேற்கும் முன்னின்று அருள்.
என்று முடிக்கிறார் குமரகுருபரர்.

இதையே தான் அருணகிரி நாதப்பெருமான் தம் திருப்புகழில்,

காலமுமுணர்ந்து ஞானவொளிகண்கள்
கான அருளென்று பெறுவேனோ

என்கிறார்.

இதையே,

……வேல்
விடுங்கோ னருள்வந்து தானே யுமக்கு வெளிப்படுமே. …

என்றும்

பொக்கக் குடிலிற் புகுதா வகைபுண்ட ரீகத்தினுஞ்
செக்கச் சிவந்த கழல்வீடு தந்தருள்….

என்று கந்தக்கடவுளின் கழலே வீடு, அதை தந்தருள் என்கிறார்.

கைவைத்த வீடு குலையுமுன்னே வந்து காத்தருளே. …

என்றும், கந்தர் அலங்காரத்திலும்,

ஆறுமுகமான பொருள் நீ அருள வேண்டும்
ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே

என்று திருப்புகழிலும் ஓசைமுனி அருணகிரிநாதப் பெருமான் வேண்டுவதை இங்கு இணைத்துக் காண்பது இன்பம் தரும்.

முடிவுரை

பொன் பொருள் போகத்திற்காக இறைவறை வழிபடும் நிலை போக வேண்டும். பயன் கருதாமல் வழிபடும் அன்பர்களின் மனதில் இறைவன் வந்து தங்குவது நிச்சயம்.

'மாசற்ற மனமே ஈசன் கோயில்'

குற்றமற்ற தூய மனதில் இறைவர் குடிகொள்கிறார். மனம் தீயவற்றிலிருந்து விலக வேண்டும். கருவி கரங்கள் எல்லாம் இறைவருக்காகவே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். ஒரே நெறியில் நிற்க வேண்டும். கொடுக்கும் பண்பு உள்ளத்தில் குடிகொள்ள வேண்டும். இப்படியெல்லாம் வாழ்ந்தால் நம் உள்ளத்தில் கந்தன் குடி கொள்வார்! அப்படிக் குடி கொண்டுள்ள முருகனை நாம் கண்டு கொள்ள (உணர) முடியும். கந்தர் கலிவெண்பாவை நித்திய நியம மந்திரமாக ஓதுபவர்கள், இம்மை மறுமை இன்பங்களை யெய்தும் முறையில் எய்தி, வீடுபேரடைவர் என்கிறார், பண்டிதமணி. சி. கணபதிப்பிள்ளை (1969) தமது கந்தர் கலிவெண்பா 1969 பதிப்பின் முன்னுரையில். நாமும் கந்தர் கலிவெண்பாவை நித்திய நியம மந்திரமாக ஓதி, வாழ்வில் உய்வோமாக!

துணைநூற் பட்டியல்

கிருபாநந்த வாரியார். (2011). வாரியார் விரிவுரை விருந்து, வானதி பதிப்பகம், சென்னை.

எஸ்.ஜயலக்ஷ்மி. (செப்டெம்பர் 20, 2013). கந்தர் கலி வெண்பா: ஓர் செந்தமிழ்ப் பாமாலை, தமிழ் இந்து. https://tamilhindu.com/2013/09/kandhar-kali-venba/

மயிலை சிவா. (ஆகஸ்டு 7, 2014). முருகவேள் கிரௌஞ்சனை அழித்த வரலாறு, தினமணி. சென்னை. https://www.dinamani.com/weekly-supplements/vellimani/2014/Aug/07/முருகவேள்-கிரவுஞ்சனை-அழித்-953388.html

வழிபாட்டுமலர் (2023). அருள்ஞானப் பெருவெளி அறக்கட்டளை, காஞ்சிபுரம்.

வே.சங்கரப்பிள்ளை. (1969). திருச்செந்தூர் கந்தர் கலிவெண்பா, மாவை முருகன் மார்கழி மாத பஜனை சபை வெளியீடு. மாவிட்டபுரம்.

ஆ.பக்தவச்சலம். (2005). பன்னிரு திருமுறை ஆய்வுக்கட்டுரைகள்.

வாரணம் பன்னாட்டுச் சமய ஆய்விதழ் தொகுதி: 1 இதழ்: 1 மார்ச் 2025
VAARANAM INTERNATIONAL JOURNAL OF RELIGIOUS STUDIES | VOL: 1 ISSUE: 1 MARCH 2025
Published by Niththilam Publications | www.niththilampublications

Dance forms Associated with Lord Tygarajar cult of Saptavidanga Temples

Author: **S.Divya,** Researcher,
No. 4 Vellalar Street, Thirunallar Karaikal, Puducherry
Moderator: M.K.Vijayavenugopal, Professor, EFEO Centre, Puducherry.

Abstract:

Saptavidanga temples are the cluster of seven temples which includes Thiruvarur, Nagapattinam,Thirunallar,Thirukkaravasal,Thirukkuvalai,Thiruvaymoor and vedaranyam located in the Delta region of Tamilnadu and Puducherry.These temples are centres of unique Tygarajar cult in which Lord Tygarajar,a somaskanda form of siva is considered as principle deity of worship.Tygarajar cult which incorporates in its rituals the ideologies of Thirumurai and tirumanthiram to a greater extent is considered to be one of the secretive cult of Tamil land.In these saptavidanga temples Lord Tygarajar worship is also associated with seven unique dance forms which imprints in it the concepts of yoga.Thiruvarur being the important temple centre of Tygarajar cult is associated with ajaba dance (dance form resembling the breathing movement) while other vidanga temples has their own unique dance forms which are exhibited during the festivities of Lord Tygarajar.This essay briefs the unique temple rituals of Tygarajar cult alongside the detailed description on the dance forms associated with it.

Keywords:

Saptavidanga temples, Tygarajar cult, somaskanda, Thiruvarur temple, Thirumurai, Tirumanthiram,Ajaba dance, Tygarajar rituals, saptavidanga temple festivals,Yoga.

References:

[1]Sivavadivangal by M sivagurunatha pillai published by tamil university 1991

[2]Sivasthala manjari by T.Subramaniya pillai second edition 1912 printed at South Indian press and P.R.Raghavaiyer press

[3]Kachiyappa Sivachariya Swami's Kandapuranam presidency press 1908

[4]Dr.M.Rajamanickannar's periyapurana research book published by alamu publication 2002

[5]Thiruppughal by Arunagirinathar Thiruvarasu book stall release

[6]Tamilnadu inscriptions 2004 and 2005 publications by Tamilnadu Archeological department

[7]South Indian inscriptions volume 2,3 and volume 17 Archeological survey of India publications

[8]Tamil Country Under Vijayanagar by A.Krishnasami published by Annamalai University 1964

[9]Thirukkarayil puranam by chidamedition.publishedbaram chettiyar.orginally translated from Sanskrit by veluchamy kavirayar, Ganesh printing press release 1924

[10].Thiyagarajar kazhinedil by kamalai gnanaprakasar

[11.]Kamalalaya ksetra thatuvam by N.Subramaniya iyer released as kamalalaya special publication 1951

[12.]Thiruvarur puranam by sambanda munivar a kalarathnagara press release

[13.]Tanjore maratha period politics and social life- K.M.Venkattaramaiyya, A Tamil university publication 1984

[14.]The mythology of Tamil Saiva Talapuranam by David Shulman, The Tamil Puranas types and Prototypes, published by Princeton University press

[15.] Ottakoothar's moovarula-A kalakshetra edition.published by Dr.U.Ve.Sa library

16.Srimath Bhagavad puranam-E.M.Gopalakrishna kone 1936 print

[17.]Thirunagaikaronam puranam by Meenakshi Sundaram pillai published by chennai asiatic press

[18.]Vedaranyam puranam by Aghoradevar printed at srilalitha printing press a 1898 copy

[19.]Kasiaranya mahatmyam by venkatrama ganabathigal printed at Ariyaprakashini press 1915 release.

[20.]Chidambaram kankatti sri maraignana sambanda nayanar's kamalalaya cirappa alias Thiruvarur puranam published in 1961 by Dr.U.Ve.Sa library

[21]Dr.Mu.Arunachalam's Tamil Ilakkiya varalaru 12th century part 1 and 2,a parker publication edition

[22.]Thiruvarur Thirukovil by Kudavayil Balasubramanian -Arulmigu Thiyagaraja swamy temple publication

[23.]The Colas - K.A.Nilakanda Sastri -second edition by University of Madras,1955

[24]Thirunallar sthala varalaru by Dhandapani Desikar

[25].Tygarajar muchukundasahasranamam-sanskritdocument.org dt 18.04.2020

[26.]Tyagarajar Cult in Tamil Nadu. A Study in Conflict and Accommodation by Rajeswari Ghose.Motilal banarasidass publishers,1996

[27].Panniru Thirumuraigal varalaru by Vellaivarannar, Annamalai University publication 1972

[28.]Nagapattinam district inscriptions published by Tamilnadu India department 2007

[29.]Thanjai Maratta inscriptions a tamil university publication

[30.]Saiva Adheenangal by Ooran adigal

[31.]Thirumoolar's Tirumanthiram T.C.Parthasarathy yogi edition printed at vidyarathnagara press 1940

[32.]Dr.Mu.Arunachalam's Tamil Ilakkiya varalaru 16th century part 1 and 2,a parker publication edition and gandhi vidhyalayam publication respectively

[33.]Tamilagattil vijayanagar aatchi (1446-1530) by Dr.Singaravelan a Saraswathi mahal library publication

[34.]Thanjai nayakkars by Kudavayil Balasubramanian, a Saraswathi mahal library publication

[35.]Thanjai Marattiya mannar varalaru- K.M.Venkattaramaya a Tamil university publication 1987

[36].Maratta Rajas of Tanjore - K.R.Subramanian. published by author 1928

37.Nanilam inscriptions volume 1,2,3 publications of Tamilnadu Archeological research department

[38].Sivagnanabotham by Sri Meikkanda nayanar-Thiruvavaduthurai Athinam publication 1949

வாரணம் பன்னாட்டுச் சமய ஆய்விதழ் தொகுதி: 1 இதழ்: 1 மார்ச் 2025
VAARANAM INTERNATIONAL JOURNAL OF RELIGIOUS STUDIES | VOL: 1 ISSUE: 1 MARCH 2025
Published by Niththilam Publications | www.niththilampublications

V I J R S 2 0 2 5

சப்தவிடங்க திருத்தலங்களில் தியாகராஜர் வழிபாடும் எழுவகை நடனங்களும்

கட்டுரையாளர்: சு.திவ்யா,ஆய்வாளர்,நெ4 வெள்ளாளர் தெரு, திருநள்ளாறு. காரைக்கால், புதுச்சேரி
நெறியாளர்: முனைவர்.கோ.விஜயவேணுகோபால், பேராசிரியர், EFEO centre, புதுச்சேரி

ஆய்வுச்சுருக்கம்

திருவாரூர் தமிழக சமய வரலாற்றில் மிக முக்கிய இடம் கொண்டிருக்கும் மூதூர். மரமும், புற்றும் வழிப்பாட்டிலிருந்த காலத்திலிருந்தே கோயிலாக நிலைப்பெற்றிருப்பது திருவாரூர் பூங்கோயில். அத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த திருவாரூர் திருகோயிலின் மூலவர் வன்மீகநாதரை விடுத்து முதன்மை வழிப்பாட்டு தெய்வமாக விளங்குவது தியாகராஜர் என்னும் உற்சவர் வடிவே. சிவன் உமை கந்தன் ஆகிய மூன்று தெய்வங்களின் கூட்டு சிலைத் தொகுப்பே சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி வடிவமாகிய தியாகராஜர்.

தியாகராஜர் வழிபாட்டு மரபு திருவாரூரை மைய தலமாகக் கொண்டு மேலும் ஆறு திருக்கோயில்களில் முக்கிய மற்றும் தனித்துவமான வழிப்பாட்டு மரபாகத் திகழ்கிறது. திருவாரூர், நாகப்பட்டிணம், திருநள்ளாறு, வேதாரண்யம், திருக்காரவாசல், திருவாய்மூர், திருக்குவளை (திருக்கோளிலி) ஆகிய அந்த ஏழுத் திருக்கோயில்களும் சப்தவிடங்கத் தலங்கள் என்றழைக்கப்படுகின்றன.

திருவாரூர் திருக்கோயிலின் தியாகராஜ சுவாமிக்கு என்று தனித்துவமானது அஜபா நடனம். அதே போன்று ஏனைய சப்த விடங்கத் தலங்களும் தங்கள் தல தியாகராஜர் வழிபாட்டோடு இணைந்த தனித்துவமான நடனங்களை கொண்டுள்ளன.திருமுறைகள் மற்றும் திருமந்திர கோட்பாடுகளோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய தியாகராஜர் வழிபாடு குறித்தும் அதன் திருவிழா கால சமய சடங்குகளில் ஆடப்படும் யோகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஏழு சிறப்பு நடனங்கள் குறித்தும் விரிவாக விளக்குவதே இவ்வாய்வு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச்சொற்கள்:

சப்தவிடங்கத் தலங்கள், தியாகராஜர் வழிபாடு, சோமாஸ்கந்தர், திருவாரூர் திருக்கோயில், சப்தவிடங்க கோயில் திருவிழாக்கள், அஜபா நடனம், தியாகராஜரின் ஏழு நடனங்கள் திருமுறை,திருமந்திரம்,யோகம்

சப்தவிடங்க திருத்தலங்கள் - ஓர் அறிமுகம்

திருவாரூரை மைய தலமாகக் கொண்டு மேலும் ஆறு திருக்கோயில்களில் முக்கிய வழிப்பாட்டு மரபாகத் திகழ்வது தியாகராஜர் வழிபாடு.சப்தவிடங்கத் தலங்கள் அனைத்தும் முசுகுந்தன் என்னும்

அரசனின் புராணக்கதையோடு தொடர்புப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. முசுகுந்தன் என்னும் சோழ அரசன் தியாகராஜராகிய சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை இந்திரனிடமிருந்து பெற்று திருவாரூர் உள்ளிட்ட ஏழு இடங்களில் பிரதிட்டை செய்து வணங்கினான் என்பதே புராணக் கதையின் சாராம்சம்.

> சீரார் திருவாரூர், தென்னாகை நள்ளாறு
> காரார் மறைக்காடு காறாயில் பேரான
> ஒத்த திருவாய்மூர், உகந்த திருக்கோளிலிங்கத்த
> விடங்கத் தலம்.

திருவாரூர், நாகப்பட்டிணம், திருநள்ளாறு, வேதாரண்யம், திருக்காரவாசல், திருவாய்மூர், திருக்குவளை (திருக்கோளிலி) ஆகிய ஏழுத் திருக்கோயில்களே சப்தவிடங்கத் தலங்களாகும்.இத்தலங்கள் அனைத்தும் காவிரி தென்கரையில் அமைந்திருக்கும் பாடல்பெற்ற சிவாலயங்கள் ஆகும்.

சப்தவிடங்கத் தலங்களாக கருதப்படும் இவ்வேழு தலங்கள் பற்றிய முதல் குறிப்பு கந்தபுரணத்தில் காணக்கிடைக்கின்றது. இத்தலங்கள் அனைத்தும் பெரியபுராணத்தில் தேவாரமூவர் முதலிகளால் அற்புத செயல்கள் நிகழ்த்தப்பட்டதாக அடையாளம் கூறப்படும் திருக்கோயில்கள் .திருமுறைகளின் தாக்கம் அதிகம் உள்ள தியாகராஜர் வழிப்பாட்டு மரபில் திருவாரூர் மையத் தலமாக அமைந்திருக்க அதனை சுற்றியிருக்கும் விடங்கத் தலங்களின் தேர்வு திருவாரூரிலிருந்து தேவார மூவர் முதலிகள் தலயாத்திரையாக சென்ற தலங்களை அடிப்படையாக கொண்டு தொகுக்கப்பட்டிருக்க வாய்ப்புள்ளது. இத்தலயாத்திரை குறிப்புகள் வாயிலாக விடங்கத் தலங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று அறுதியாக கூறச்சான்றுகளில்லை.

தமிழகத்தில் விஜயநகர ஆட்சி அதிகாரம் நிலைப்பெற்றிருந்த 14ஆம் நூற்றாண்டிலே இத்திருக்கோயில்கள் தொகுக்கப்பட்டு சப்தவிடங்கத் தலங்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது. அதே காலக்கட்டத்தில் தமிழகத்தில் பெரும் எண்ணிக்கையில் செயல்பட்டு வந்த மடங்களின் நேரடி தொடர்புடைய தலங்களாகவும் இத்திருக்கோயில்கள் இருந்திருக்கலாம். கிட்டத்தட்ட இதே காலக்கட்டத்தில் சப்தஸ்தான தலங்களும் தொகுக்கப்பட்டிருக்கலாம். சப்த ஸ்தான கோயில்கள் 15ஆம் நூற்றண்டில் இயற்றப்பட்ட அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழில் ஏழுத் திருப்பதிகளாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், கல்வெட்டுச் சான்றுகள் படி சப்தஸ்தான கோயில்கள் அனைத்தும் தேவதானமாக வழங்கப்பட்ட ஊர்களில் அமைந்திருக்கின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால், இதுப் போன்ற பொது தொடர்பினை சப்தவிடங்கக் கோயில்களில் அடையாளம் காண முடியவில்லை.

வழிப்பாட்டு முறை மரபின்படி இணைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த கோயில்கள் சப்தவிடங்கம், சப்தஸ்தானம் என்ற பெயர்களை வெகு பிற்காலத்திலே பெற்றிருக்கலாம். அதே காலக்கட்டத்திலே அவைகளை

ஒருங்கிணைக்கும் தலப்புராண கதைகளும், திருவிழா நிகழ்வுகளும் தோன்றி நிலைப்பெற்றிருக்க வேண்டும் என்றும் கருத இடமுள்ளது.

தியாகராஜர் - ஓர் அறிமுகம்

திருவாரூர் பூங்கோயில் சிதம்பரத்திற்கும் மூத்தத் தலமாக கருதப்படுவது,

ஒருவனாய் உலகேத்த நின்றநாளோ
ஒருருவே மூவுருவமான நாளோ

என்ற 6ஆம் நூற்றாண்டை சார்ந்த அப்பரின் தேவார பதிக வரிகள் அதன் தொன்மையை உணர்த்துவதாகும். அத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த திருவாரூர் திருகோயிலின் முதன்மை வழிப்பாட்டு தெய்வமாக விளங்குவது தியாகராஜர் என்னும் சோமாஸ்கந்தர் உற்சவர் வடிவம்.சதாசிவத்தின் ஐந்து திருமுகத்தில் இருந்து உருவாக்கப்பட்ட சிவனின் 25 வடிவங்களில் ஒன்றாக ஈசானத்திலிருப்பதே சோமாஸ்கந்தர் வடிவு என்று ஆகமங்கள் உரைக்கின்றன . இது சச்சிதானந்த வடிவாக கருதப்படுவது. சத் + சித் + ஆனந்தம் - உண்மை + அறிவு + ஆனந்தம். இத்தத்துவத்தை உணர்த்தி நிற்பதே சோமாஸ்கந்த வடிவாகும். இதில் சிவயசிவ என்னும் மந்திர வடிவே சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியாக உருவகிக்கப்படுகிறது.

திருவாரூரில் தியாகராஜர் வீதிவிடங்கன் என்னும் பெயரிலும் அழைக்கப்படுகிறார். உடனுறையும் உமை கொண்டி என்று அழைக்கப்படுகிறார்.பிற சப்தவிடங்கத் தலங்களிலும் பின்வரும் பெயர்களில் அத்தலத்திற்குரிய தியாகராஜர் அழைக்கப்படுகிறார்.

திருவாரூர்	-	வீதிவிடங்கர்
திருக்குவளை	-	அவனிவிடங்கர்
திருநள்ளாறு	-	நகவிடங்கர்
திருக்காரவாசல்	-	ஆதிவிடங்கர்
வேதாரண்யம்	-	புவனிவிடங்கர்
திருவாய்மூர்	-	நீலவிடங்கர்
நாகப்பட்டிணம்	-	சுந்தரவிடங்கர்

தியாகராஜர் வழிப்பாட்டுடன் தொடர்புடையதாக சப்தவிடங்கத் திருத்தலங்களில் இருக்கும் மரகத அல்லது ஸ்படிக லிங்கங்களுக்கும் இவ்விடங்கர் என்ற பெயரே வழங்கப்பட்டு வருகிறது. விடங்கர் என்ற சொல் தேவாரத்தில் முதன்முதலாக காணக்கிடைக்கிறது.

இவள் நமைப்பல பேசத் தொடங்கினாள்
அவண மன்றெனி லாரூ நரனெனும்
பவனி வீதி விடங்கனைக் கண்டிவள்

த்வனி யாயின வாறென்றன் தையலே

தோவார பதிகங்களுக்கு அடுத்தபடியாக விடங்கர் பற்றிய குறிப்பு 9ஆம் திருமுறையில் பூந்துருத்தி காடன் நம்பியின் பதிகத்திலும், திருமாளிகைத் தேவரின் பதிகத்திலும் வந்துள்ளது.

இவ்வாறு இலக்கியங்களில் காணப்படும் விடங்கர் பற்றிய குறிப்புகள் திருமுறைகள் தொகுக்கப்பட்ட 11ஆம் நூற்றாண்டு காலக்கட்டம் தொடங்கி அதன் பின்னான இரு நூற்றாண்டுகளை சார்ந்த எண்ணற்ற கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகிறது.

தியாகராஜர் வழிபாட்டு மரபு ரகசிய வழிப்பாட்டு சடங்குகள் கொண்டுள்ளதால் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியாகிய தியாகராஜரின் மூர்த்தத்தில் சிவன் மற்றும் உமையின் முகம் மட்டுமே வெளித் தெரிய முழு உருவமும் மறைத்து (கந்தன் வடிவம் உட்பட) அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

தியாகராஜர் வழிபாட்டு முறைமைகள்:

தியாகராஜர் வழிபாட்டு மரபில் பின்பற்றப்படும் சமய சடங்குகள் பல்வேறு சித்தாந்தங்களின் தாக்கங்களையும், அது கடந்து வந்த ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் நிகழ்ந்த அரசியல் மாற்றங்களையும் உள்வாங்கியே உருவாகியிருக்கிறது.இன்று உள்ள தியாகராஜர் வழிபாட்டு முறைமைகளில் பெரும்பாலான சடங்குகள் ரகசியமாகவே வைக்கப்பட்டுள்ளது. சப்தவிடங்கத் தலங்களில் இருக்கும் தியாகராஜர் திருமேனிகள் ஏழும் முழுவதும் மறைக்கப்பட்டு சிவன் மற்றும் உமை முகம் மட்டும் வெளித் தெரியுமாறு அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. விடங்கத் தலங்களுக்கு உரித்தான தியாகராஜர் வழிபாட்டில் 16 உபசார பொருட்கள் தனித்துவமானதாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது.

அவை முறையே.

பரிவட்டம்	-	தியாகவிநோதம்
கிண்கிணி	-	ஆடரவக்கிண்கிணி
வாள்	-	வீரகண்டயம்
தேர்	-	ஆழித்தேர்
மாலை	-	இண்டைமாலை
மத்தளம்	-	சுத்த மத்தளம்
நாதசுரம்	-	பாரி நாயணம்
வாத்தியம்	-	பஞ்சமுக வாத்தியம்
பிள்ளைத்தண்டு	-	மாணிக்கத்தண்டு
நடனம்	-	அசபை
கொடி	-	தியாகக்கொடி

காலம்	-	திருவந்திக்காலம்
சாளரம்	-	தென்னந்திருவாசல்
சிம்மாசனம்	-	ரத்தின சிம்மாசனம்
சபை	-	தேவ
விழா	-	பங்குனி உத்திரம்
கச்சு	-	ரகசியம்

இந்த 16 உபசார பொருள்களும் இவ்வழிப்பாட்டு மரபு கடந்து வந்த நூற்றண்டுகளின் ஏதோ ஒரு முக்கிய நிகழ்வின் அடையாளமாக எஞ்சியிருப்பவை.

தியாகவிநோதன் என்ற பெயர் முதலாம் குலோத்துங்கன் கால கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகிறது. தியாகவிநோதன் மாடை, தியாகவிநோதன் பண்டாரம் என்று அவை பல கல்வெட்டுக் குறிப்புகளில் பதிவாகியுள்ளது. முதலாம் இராஜேந்திரன் காலத்திற்கு பிறகு மிக திறமையான அரசனாக தன்னை நிரூபித்த முதலாம் குலோத்துங்கன் நேரடி சோழ அரச வம்ச வாரிசாக அரியணை ஏறவில்லை. எனவே தன் அடையாளத்தை தன் அரசை சட்டப்பூர்வமாக்குவதற்கு மக்களிடையே அன்று மிக உயரிய செல்வாக்கு பெற்றிருந்த திருவாரூர் திருக்கோயில் விடங்கத் திருமேனிக்கு சமய சடங்குகளில் குறிப்பிடத்தகுந்த மாற்றங்களை உருவாக்கி தன் முன்னோர் வழியில் தன்னை முன்னிருத்தியிருக்க வேண்டும். அதன் வெளிப்பாடாகவே பரிவட்டம் அவனின் சிறப்பு பெயரில் குறிப்பிடப்பட்டு வருகிறது என்று நம்பப்படுகிறது.

ஆடரவக் கிண்கிணி இண்டைமாலை ஆகியவற்றின் குறிப்புகள் தேவாரத்தில் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. திருவந்திக் காலம் என்னும் சாயரட்சை பூசை திருவாரூர் திருக்கோயிலில் மிகவும் புகழ்பெற்ற ஒரு சமய சடங்காகும். திருவாரூர் பங்குனி உத்திரத் திருவிழா ஏறத்தாழ 30 நாட்கள் நடைபெறும். விழா நிகழ்வுகளில் தொடக்கம் முதல் இறுதி வரை தனித்துவமான பல நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படும். திருவிழா காலங்களில் தியாகராஜர் தேவாசிரிய மண்டபம் வரை அஜபா என்னும் தனித்துவமான நடனமாடியபடி ஊர்வலமாக எடுத்து வரப்படுகிறார். அசபை ஆடும் தியாகராஜர் விழா நிகழ்வுகளில் ஊர்வலம் செல்வதற்கான உரிமையை சந்திரசேகர மூர்த்திக்கு கையளிப்பதாக சடங்குகள் உள்ளன. திருவாரூர் தியாகராஜர் கோயில் வழிபாட்டுக்கு என்றே பிரத்தியேகமாக உபயோகப்படுத்தப்படும் இசைக்கருவிகள் பாரி நாயணம், சுத்த மத்தளம் மற்றும் பஞ்சமுக வாத்தியம் என்னும் குடமுழா ஒவ்வொரு திருவந்திக்காப்பு காலத்திலும் வாசிக்கப்படும். இந்த இசைக் கருவிகளை இசைப்பது பாரசைவர் என்னும் மரபினர் இவர்கள் யாமள தந்திரத்தை போற்றுபவர்கள் முன்பு சாக்த வழிபாடு நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருந்திருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது.

பிள்ளைத்தண்டு என்பது ஊர்வலத்தின் போது சுவாமி மூர்த்தம் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆசனத்தை தாங்கும் நீண்ட மரத் தண்டுகளை இணைக்கும் சிறிய வாரைகளை குறிப்பதாகும். இது பரம்பரையாக குறிப்பிட்ட சில சமூகத்தினரால் மட்டும் கட்டுப்படுவதால் "புள்ளத்தண்டு ரகசியம்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. தென்னந்திருவாசல் என்பது சிறிய அளவிலான கல் சாளரம் தியாகராஜர் சிம்மாசனம் அமைந்திருக்கும் மண்பத்தின் பக்கவாட்டிலிருக்கும். இதன் மூலம் வேதங்கள் ஓதுவதையும், மூவர் முதலிகளின் தேவார பதிகங்கள் பாடப்படுவதையும் தியாகர் கேட்பார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இவை அனைத்துடனும் தியாகராஜருக்கான தனித்துவமான வழக்கங்களாக பச்சை கற்பூரம் அணிதல், செவ்வந்தி தோடணிதல், செங்கழுநீர் மாலையணிதல், தியாகர் என்ற பெயர் பொறித்த ஆடையணிதல், பாகற்காய் பறித்தல், தென்னந் திருவாசல் வழியாக இசை கேட்டல் ஆகியவை இருந்து வருகிறது.

தியாகராஜர் வழிப்பட்டில் இசை முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. கோயில் விழாக்களுக்கு என்று தனித்த இசை மரபும் இருந்து வந்திருக்கிறது. தற்போது இது வழக்கொழிந்துவிட்டது (எ.கா. யதாஸ்தானத்தில் சுவாமியை இறக்குகையில் தவில் இன்றி வெறும் நாதஸ்வரம் மட்டும் கண்ட மல்லாரி ராகத்தில் இசைக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.)

சப்தவிடங்கத் தலங்களிலும் இந்த வழிபாட்டு முறைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டும் என்று வகுக்கப்பட்டிருந்தாலும் இன்றைய காலக்கட்டத்தில் திருவாரூர் திருக்கோயிலில் இவற்றில் பெரும்பான்மையான வழக்கங்கள் பின்பற்றப்படுகிறது. இதற்கு அடுத்தாற்போல் விடங்கத் தலங்களில் திருநள்ளாறில் குறிப்பிடத்தகுந்த அளவில் இந்த நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படுகிறது. ஏனைய விடங்கத் தலங்களில் பல தனித்துவமான சடங்குகள் மறக்கப்பட்டுவிட்டன.

தியாகராஜர் வழிபாடு என்னும் தனித்துவமான வழிபாட்டு மரபினை கொண்டுள்ள சப்தவிடங்கத் தலங்கள் திருவிழா காலங்களில் அவ்வழிபாட்டு சடங்குகளோடு இணைந்த ஏழு வகை தனி நடனங்களையும் பெற்றுள்ளன.

சப்தவிடங்கத் தலங்களான ஏழுத் திருக்கோயில்களுக்குமான தனித்துவமான நடனங்கள்,

1. திருவாரூர் - அஜபா நடனம்
2. திருக்காராவாசல் - குக்குட நடனம்
3. நகப்பட்டிணம் - தரங்க நடனம்
4. திருநள்ளாறு - உன்மத்த நடனம்
5. திருக்குவளை - பிருங்க நடனம்
6. திருவாய்மூர் - கமல நடனம்
7. வேதாரண்யம் - ஹம்ஸபத நடனம்

தியாகராஜர் வழிப்பாட்டு மரபில் தொடர்புடைய திருக்கோயில்களில் சமூக மாற்றம் முற்றமைந்த காலமாக 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி அல்லது 18ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியினை கருதலாம். இந்த காலக்கட்டத்தில் தான் விடங்கத் தலங்களின் நடன வடிவங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டு முன்னர் நடைமுறையிலிருந்த திருவிழா மரபோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது. சப்தவிடங்கத் தலங்களில் திருவாரூர் நீங்கலாக ஆறு நடனவடிவங்களும் யோக நெறிகளை விளக்கும் ஆறு ஆசனங்களை உணர்த்துவதாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சப்தவிடங்கத் தலங்களின் எழுவகை நடனங்களும் யோக நெறியை அடிப்படையாக கொண்டே வகுக்கப்பட்டிருப்பதாக நம்பப்படுகிறது.

அஜபா நடனம்

சப்தவிடங்கத் தலங்களில் முதன்மையான தலமாகிய திருவாரூர் மூலாதார தலம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. திருவாரூர் திருக்கோயிலின் தியாகராஜ சுவாமிக்கு உரியது அஜபா நடனம். அஜபா நடனம் அல்லது ஹம்ஸ நடனம் பற்றிய குறிப்புகள் 16ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றது. முசுகுந்த சகஸ்ரநாமம் தியாகராஜரை,

ஸ்ரீ அஜபா தாண்டவப்ரியாய!
ஹம்ஸதாண்டவ ஸீப்ரீதாய!
ஸ்ரீ ஹம்ஸ நடநேஸ்வராய!

என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் அவர் அஜபா நடனம் / ஹம்ஸ நடனம் ஆடுபவபராக உருவகிக்கப்படுவது நன்கு விளங்கும். அஜபா என்பதற்கு ஜபிக்கப்படாதது என்று பொருள். உயிர்சக்தியின் அடிப்படையான மூச்சுக்காற்றின் அசைவை நகலெடுத்து ஆடுவதே அஜபா நடனமாகும். அஜபா நடனத்தை பற்றிய விரிவான விளக்கம் அஜபா கல்பம் என்ற நூலில் காணக்கிடைக்கிறது. அஜபா நடனப் பதிகம் என்ற நூலும் இந்நடனத்திற்கானது. சப்த விடங்கத் தலங்களின் எழுவகை நடனங்களில் அஜபா நடனமே காலத்தில் முந்தையது. அஜபா நடனம் ஆடித் தியாகராஜர் எழுந்தருளுகிறார் என்று 16ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கமலை ஞானப்பிரகாசர் குறிப்பிடுகிறார்.

‘காலுக்கிசைய வசபை நடனம்
காட்டிக் கனகா சனத்திருக்கம்
கருணாநிதியை யாரூரிற் கண்டார்
பிறவிக் காணாரே’ -

யோக நெறியின் அடிப்படை தத்துவத்தை முன்வைக்கும் அஜபா நடனத்தை பின்பற்றியே பிற சப்த விடங்கத் தலங்களின் நடனங்களும் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

குக்குட நடனம்

திருக்காரவாசல் திருத்தலத்திற்கு உரிய நடனம் குக்குட நடனம். கோழியின் நடையினை ஒத்திசைந்த அசைவுகளை உடையது குக்குட நடனம். குக்குடம் என்னும் ஆசனம் பற்றிய குறிப்பு திருமந்திரத்தில் காணப்படுகிறது. ஆதிவிடங்கன் என்றழைக்கப்படும் தியாகராஜர் ஏனைய விடங்கத் தலங்களை கருத்தில் கொள்கையில் இங்கு அளவில் சிறிய மூர்த்தமாக காணப்படுகிறார். இக்கோயிலின் திருவிழாவின் போது நடைபெறும் நடனத்தில் தற்போது அனைத்து சமூகத்தினரும் பங்குக் கொள்கின்றனர்.

ஒக்க அடியினை யூடுவில் ஏறிட்டு
முக்கி யுடலை முழங்கைத்தனில் ஏற்றித்
தொக்க அறிந்து துளங்கா திருந்திடிற்
குக்குட ஆசனங் கொள்ளாமாமே.

பாராவாரா தரங்க நடனம்

இந்த நடனம் நாகப்பட்டிணம் விடங்கத் தலத்திற்கு உரியது. கடலலைகள் எழுந்து வீழ்வது போன்ற அமைப்பை ஒத்த நடனமிது. யோகமரபில் குண்டலினி சக்தி ஆறு ஆதாரங்களை கடக்கையில் யோக சாதகர்கள் சில ஒலிகளை கேட்டுணர முடியும் என்று திருமந்திரம் விவரிக்கிறது. நெய்தல் நிலமான நாகையில் கடலலை ஓசை வெளிப்படும் யோகநெறி கருத்தை அடியொற்றி இந்நடனம் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

கடலொடு மேகங் களிறொடும் ஓசை
அடவெழும் வீணை அண்டரன்டத்துச்
சுடர்மன்னு வேணுக் கரிசங்கின் ஓசை
திடமறி யோகிக்க லாற்றெறி யாதே.

- திருமந்திரம்

உன்மத்த நடனம்

இது திருநள்ளாறு தலத்திற்குரியது. உன்மத்த நடனம் பித்துக் கொண்டு தன்னிலை மறந்த நிலையின் மன உச்சத்தை கோடிட்டு காண்பிக்கும் அசைவை ஒத்திருக்கும். திருவாரூருக்கு அடுத்தபடியாக தியகராஜர் வழிபாடு மிகுந்த சிறப்போடு திருநள்ளாறு திருக்கோயிலில் நடக்கிறது. யோக சாதகத்தின் ஒரு நிலையாக உன்மத்த நிலையை திருமந்திரம் குறிப்பிடுகிறது. அந்த கருத்தை முன்வைப்பதாக இந்நடன வடிவம் அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

சோதி இரேகைச் சுடரொளி தோன்றிழற்
சோதிப் பிரானந்தம் என்றே குறிக்கொண்பின்
நேர்திகழ் கண்டத்தே நிலவொளி எய்தினால்
ஓதுவரன்னுடல் உன்மத்த மாமே.

- திருமந்திரம்

பிருங்க நடனம்

திருக்குவளை தலத்திற்குரிய நடனம் பிருங்க நடனம். மலரில் வண்டு நுழைந்து வெளியேறுவதை ஒத்த அசைவினை வெளிப்படுத்துவதே பிருங்க நடனவடிவாகும். இதுவும் யோக சாதகத்தில் சாதகர்களால் கேட்கப்படும் பத்து ஓசைகளில், ஒன்றான வண்டொளி ரீங்காரத்தை ஒத்திசைத்து அமைக்கப்பட்ட நடன வடிவாக இருக்கலாம் என்று யூகிக்கப்படுகிறது.

மணிக்கடல் யானை வார்குழல் மேகம்
அணிவண்டு தும்பி வளைபேரி கையாழ்
தனிந்தெழு நாதங்கள் தாமிவை பத்தும்

- திருமந்திரம்

கமல நடனம்

திருவாய்மூர் விடங்கத் தலத்திற்குரிய நடனம் கமல நடனமாகும். நீர்நிலையில் அசைந்தாடும் தாமரை மலர்களின் அசைவினை ஒத்து இந்நடனம் வடிவமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பத்மாசனத்தை குறிக்கும் விதமாகவோ அல்லது ஆயிரம் தாமரை இதழ்கள் கொண்டதாக விரிந்திருக்கும் சகஸ்ரராமம் ஆதார தலத்தின் குறியீடாகவோ இந்நடனம் அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

ஹம்ஸபத நடனம்

மிக பழமையான திருக்கோயில்களில் ஒன்றாக கருதப்படும் வேதாரண்யத்திற்கு உரியது ஹம்ஸபத நடனம். ஹம் மற்றும் ஸம் என்னும் உச்சரிக்கப்படாத மந்திரமாக மூச்சுக்காற்றிலிருக்கும் லயங்களின் அடிப்படையில் அமைந்ததே ஹம்ஸநடனம் என்று அழைக்கப்படும் அஜபா நடனம். அதுவே மூலாதாரம் தலமான திருவாரூர் தலத்திற்குரியது. மூலாதாரத்திலிருந்து சகஸ்ரராமம் வரையான ஆறு ஆதாரங்களில் பயணிக்கும் இந்த ‘‘ஹம்‘‘ ‘‘ஸம்‘‘ என்னும் மூச்சுக்காற்று அன்னவடிவ பறவையென உருவகிக்கப்படுகிறது.

இத்தத்துவத்தை முன்னிறுத்தி உருவாக்கப்பட்டதே அன்னம் நடைப்பயிலுவது போன்ற அசைவினை ஒத்திருக்கும் ஹம்ஸபத நடனம் என்று நம்பப்படுகிறது.

சப்தவிடங்கத் திருத்தலங்களின் நடனங்களின் தோற்ற பின்புலம் யோக நெறியோடு ஒத்திசைந்த தரவுகளின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டது. இந்நடன வடிவங்கள் இத்தன்மையது, இத்தோற்றத்தினை அடிப்படையாக கொண்டது என்று இதுவரை ஆராய்ந்தறிந்த நூல்களில் நேர் குறிப்புகள் இல்லை தியாகராஜர் ரகசியம் குறித்தும், இந்நடனங்கள் குறித்தும் எடுத்துரைக்கும் நூல்களில் , ஒவ்வொரு தலத்திற்குரிய நடன வடிவங்கள் என்று இந்த நடனங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றனவே தவிர எதன் அடிப்படையில் அவை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது என்ற தகவல்கள் நூல்களில் நேரடியாக இல்லை. தியாகராஜ வழிபாட்டின் ரகசியம் கருதியோ, யோக நெறியில் உணரப்படுபவை தனிநபர் அனுபத்தின் தன்மையது என்பதலோ அவை விளக்கப்படாது இருந்திருக்கலாம் என்று கருதுவதற்கு இடமுள்ளது.

தியாகராஜர் வழிபாடு மற்றும் சப்தவிடங்க நடனங்களில் ஸ்ரீவித்யா தத்துவம்

17ஆம் நூற்றாண்டு தஞ்சை நிலப்பகுதியில் ஒரு பெரும் மாறுதலை ஏற்படுத்திய காலக்கட்டம். இயல், இசை, நாடகம் என்று கலைகள் அபார வளர்ச்சியடைய பெரும் பங்காற்றிய மராட்டிய ஆட்சிக் காலம் தொடங்கிய நூற்றாண்டு இது மராட்டிய மன்னர்களில் மிக முக்கிய அரசராக கருதப்படுபவர் 'அபிநவபோஜன்" என்று அழைக்கப்பட்ட சகசி மன்னர். இவர் காலக்கட்டத்தில் தியாகராஜர் வழிபாடு மீண்டும் மிக உன்னத நிலைக்கு எடுத்துச்செல்லப்பட்டது. சகசி மன்னர் தியாகராஜரை குலதெய்வமாக வழிப்பட்டார். இவர் காலக்கட்டத்தில் கலையும் இலக்கியமும் அபார வளர்ச்சிக் கண்டது திருவிசநல்லூர் என்னும் கிராமத்தை சகசிராஜபுரம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்து 46 சிறந்த அறிஞர்களை அங்கு குடியமர்த்தினார். 18ஆம் நூற்றாண்டு சகசி, முதலாம் சரபோசி, இரண்டாம் சரபோசி ஆகிய சிறந்த கலை ஆர்வமுள்ள அரசர்களை பெற்றிருந்தது. இந்நிலத்தின் அபரிதமான செல்வ செழிப்பும் மற்றும் கலைகளுக்கு கிடைத்த அரச ஆதரவும் நாடு முழுவதும் இருந்த சிறந்த அறிஞர்களையும், கலைஞர்களையும் தஞ்சை நோக்கி ஈர்த்துள்ளது. சாக்தம் சார்ந்த தேவி வழிபாடு குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை இக்காலக்கட்டத்து வழிபாடுகளில் செலுத்தியிருப்பதை அப்போது இயற்றப்பட்ட இலக்கியங்களின் மூலம் அறியலாம்

1717ஆம் அண்டு முதலாம் சரபோசி ஆட்சியாண்டில் பொறிக்கப்பட்ட திருவாரூர் கோயில் கல்வெட்டு "தியாகராஜர்" என்ற சொல் குறிப்பிடப்பட்டு திருவாரூர் கோயிலை புணர்நிர்மாணம் செய்தது குறித்த செய்திகளை உரைக்கிறது. சகசி மற்றும் ஏகோஜி மன்னர்களின் பெயரும் அதில் காணப்படுகின்றன. 1694ஆம் ஆண்டு சகசி மன்னர் செப்பேட்டில் தியாகராஜர் திருவடிவம் மறைக்கப்படாமல் முழுமையான வண்ண ஓவியமாக தீட்டப்பட்டுள்ளது. 1733ஆம் ஆண்டு ரகுநாத மெய்க்கன் என்பவரின் செப்பேட்டில் தற்போது உள்ளது போல் திருவடிவம் முழுவதும் மூடப்பட்டு ஓவியமாக தீட்ட்பட்டுள்ளது. எனவே

இடைப்பட்ட 40 ஆண்டுகளில் அஃதாவது 18ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்தில் தியாகராஜ வழிபாடு ரகசிய வழிபாடாக மாறியிருக்கிறது. இதற்கு அக்காலக்கட்டத்தில் தஞ்சையில் பரவியிருந்த ஸ்ரீவித்யா வழிபாடு முறை முக்கிய காரணியாக அமைந்திருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது.

சகசி மன்னரால் சகசிராஜபுரத்தில் குடியமர்த்தப்பட்ட 46 பண்டிதர்களும் பண்டைய சமஸ்கிருத, தமிழ் நூல்கள் குறித்த உரைகளையும் இலக்கணம் - சமய தத்துவங்கள் குறித்த விரிவுரைகளையும், இயல் - இசை - நாட்டியம் ஆகிய கலைகள் குறித்த விரிவான ஆய்வுகளையும் திறம்பட செய்து வந்தனர். இதே காலக்கட்டத்தில் பிராமணீய சமூக ஆதிக்கம் அரசர்களின் ஆதரவுடன் மீண்டும் வளர்ச்சியடைய தொடங்குகிறது. 16ஆம் நூற்றாண்டு வாக்கில் மிக அதிகளவில் தமிழகத்தில் வளர்ந்திருந்த வெள்ளாளர், பிற சமூக மடங்கள் 17ஆம் நூற்றாண்டில் தங்கள் செல்வாக்கை இழந்தன. கோயில்களில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வெள்ளாளர், செட்டியார், முதலியார் ஆதிக்கங்கள் இருந்தாலும் சடங்குகளும், சம்பிரதாய நடைமுறைகளும் மீண்டும் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. வேதம் பயிலும் பிராமணர்களிடையே 16ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு குறிப்பிடத்தகுந்த மாறுதல் நிகழ்ந்தது. விஜயநகர, வேலூர், தஞ்சை, நாயக்கர்களால் ஆதிக்கப்பெற்ற அப்பைய்யா தீட்சிதர் முன்வைத்த சிவாத்வைதம் தத்துவத்தின் வழி வேதாந்திரிகள், ஆகமாந்த தத்துவங்களை பயிலத் தொடங்கி அவர்களின் வழக்கங்களையும் கைக்கொள்ள தொடங்கினார்கள். இக்காலக்கட்டத்தில் தான் ஆகமத்தை முன்வைத்த சிவனின் எண்ணற்ற மானுடவியல் உருவ வழிபாடு வேதாந்தீக சைவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அவர்களின் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தையும் வேத பிராமணர்கள் தியானிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

இந்த இணக்கமான சூழ்நிலைகளும், ஆகமத்தின்பால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஞான வளர்ச்சியும், கோயில் அமைப்பில் அவர்களை மீண்டும் முன்னிலைப்படுத்த உதவியது. பிராமணிய எதிர்ப்பு இயக்கமாக தங்களை முன்னிறுத்திக் கொண்ட காயசித்தர்கள் சக்தி வழிபாட்டினை முதன்மையாகக் கொண்டவர்கள். இதே காலத்தில் சைவ சமய சமூக அமைப்பில் உயரிய இடத்தில் தங்களை இருத்திக்கொள்ளும் வேத சைவர்களும் சாக்த நெறியை முன்னெடுக்கும் வழிபாட்டு நெறிகளை பெரிதும் பின்பற்றத் துவங்கினார்கள்.

சகசி மன்னரின் அவையினை அலங்கரித்த ஞான பண்டிதர்களின் பெரும்பான்மையானவர்கள் சாக்த மரபை பின்பற்றியவர்களாக இருந்திருப்பதை அறியலாம். சகசி ஆட்சியில் ராமபத்ர தீட்சிதர், ஸ்ரீதர் அய்யர்வாள் ஆகியோர் மிகுந்த செல்வாக்குடன் திகழ்ந்திருக்கிறார்கள். ராமபத்திர தீட்சிதர் ‘நவீன பதஞ்சலி’’ என்று புகழப்பட்டிருக்கிறார். பாஸ்கரராயர் சாக்த உரைகள் எழுதுவதிலும் சாத்திரங்கள் இயற்றுவதிலும் பெயர் பெற்றவர். இவரது படைப்புகள் சாக்த பிரிவு அறிமுகத்திற்கு நல்ல அடித்தளமாக அமைந்திருக்கிறது. இந்த நூற்றண்டிலே அத்வைத கொள்கைகளும் மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பட்டு பரவத் தொடங்கின. பரமேஸ்வேந்திர சரஸ்வதி, கிருஷ்ணாந்தா சதாசிவ பிரம்மேந்திரர் முதலானோர் அதற்கு ஊக்கம் அளித்துள்ளனர். நாம சித்தாந்தம் மற்றும் பஜனை பதாதிகள் ஆகியவை போதேந்திரர் மற்றும்

ஸ்ரீதர வேங்கடேச அய்யர்வாள் அவர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டு தஞ்சை முழுவதும் பரவலாக்கப்பட்டது. ராமபத்ர தீட்சிதரால் பதஞ்சலி வியாக்ரண மகாபாஷ்யம் என்ற நூலை தழுவி இயற்றப்பட்ட பதஞ்சலி சரிதம் இலக்கணத்தில் முக்கிய நூலாகக் கருதப்படுகிறது. சகசி மன்னர் காலத்தின் மிக முக்கியமான ஒரு நூல் சதர்சணி சித்தாந்த சங்கரஹா என்ற மரபான ஆறு வேதாந்த தத்துவங்களின் தொகுப்பாகும். இதை ராமபத்ர தீட்சிதர் உட்பட ஏழு அறிஞர்கள் தொகுத்துள்ளனர்.

சாக்த ஆச்சாரியர்களில் முக்கியமானவராக கருதப்படும் பாஸ்கரராயாவின் குருவான கங்காதர வாஜ்பேயின் சகசி மன்னரால் திருவாலங்காடு என்ற கிராமத்தை பரிசாக பெற்ற பெருமையுள்ளவர். சமஸ்கிரத இலக்கண ஆசிரியர்களில் சொக்கநாத மக்கின் என்பவர் ‘சஞ்சாரிபாஷ்யா’’ என்று அழைக்கப்படும் அளவிற்கு மிகுந்த இலக்கண ஞானம் கெண்டவராக இருந்துள்ளார். இவர் பாஷ்யரத்னாவளி என்ற இலக்கண நூலை திருவாரூர் தியாகராஜருக்கு சமர்பித்ததில் இருந்து தியாகராஜர் மீதான இவரது பக்தி நன்கு புலப்படும்.

சகசி மன்னரின் அரசவையை சேர்ந்த எண்ணற்ற அறிஞர்களாலும் அவரால் ஆதரிக்கப்பட்ட ஞான பண்டிதர்களாலும் அவரது ஆட்சி காலத்தில் சைவ சமயம் அதிலும் குறிப்பாக அவரால் குலதெய்வமாக கருதப்பட்ட தியாகராஜர் வழிப்பாட்டு மரபு பல குறிப்பிடத்தகுந்த மாற்றங்களை சந்தித்துள்ளது. அக்காலக்கட்டத்தில் அவர் ஆதரித்த பல ஆச்சாரியார்களால் ஸ்ரீவித்யா வழிபாடாகிய சாக்த வழிபாடு தஞ்சை மண்ணில் பரவியிருந்ததை அறியலாம்.

எனவே ஆகமங்களை முன்னிறுத்திய சைவ சித்தாந்த தத்துவங்களின் மையமாக இருந்த, திருவாரூர் வேதாந்த தத்துவங்களின் பெரும் வளர்ச்சியை சந்தித்தது. இக்காலக்கட்டத்திலே சைவ சித்தாந்த மடங்களின் எண்ணிக்கை அரச ஆதரவின்றி அதற்கான முக்கியத்துவத்தை இழக்க வேதாந்த சித்தாந்தம் சகசி மன்னர் ஆதரித்த சகசிராஜபுரத்து அறிஞர்களால் தஞ்சை முழுவதும் பரப்பப்பட்டுள்ளது.

தியாகராஜர் ரகசியம் எனப்படும் ஸ்ரீவித்யா சக்கரம் இக்காலக்கட்டத்திலே (18ஆம் நூற்றாண்டு) சோமாஸ்கந்த மூர்த்தத்தில் பதிக்கப் பெற்று அவ்வழிபாடு மரபு ரகசிய வழிபாடாக உருமாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இலக்கண நூல்களின் வளர்ச்சி இவ்வழிபாட்டு மரபில் பதஞ்சலி மற்றும வியாக்ரபாதர் ஆகியோர் இணைக்கப்பட்ட காரணமாக இருந்திருக்கலாம். இக்காலக்கட்டத்து சித்தர் சித்தாந்தத்தின் தாக்கமும் தியாகராஜர் வழிபாட்டில் காணப்படுகிறது.

பரவலாக ஆராயப்பட்ட இலக்கியங்களிலும், செப்பேட்டுகளிலும் ஆவணங்களின் மூலமும் சப்தவிடங்க திருத்தல நடனங்கள் 18ஆம் நூற்றாண்டு வாக்கில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று நம்ப இடமுள்ளது. இவை அக்காலத்து பரவலாக்கப்பட்ட ‘சப்த பிரம்மன்’’ ‘சப்த பிரபஞ்சன்’’ என்னும் இலக்கண தத்துங்களையும், சைவ சமயத்தின் முக்கிய சித்தாந்தங்களின் மைய சரடாக உள்ள யோகநெறியையும் அடிப்படையாக கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் தியாகராஜர் வழிப்பாட்டு மரபு ரகசிய

வழிபாடாக நிலைக்கொண்டதால் இந்நடனங்களின் தன்மை குறித்தும் தோற்றம் குறித்தும் நேரடியான தரவுகள் இலக்கியத்திலோ, இதர ஆவணங்களிலோ பெரிதும் பதிவாகவில்லை. அதன் பின்னான நூற்றாண்டுகளின் தலபுராணங்களின் இந்நடனங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் இடம் பெறுகின்றனவே தவிர அவற்றின் விளக்கங்கள் பதிவாகவில்லை.

முடிவுரை

தியாகராஜர் என்றும் விடங்கர் என்றும் அழைக்கப்படும் இந்த சோமாஸ்கந்த மூர்த்த வழிப்பாட்டு மரபு ஏறத்தாழ 1400 ஆண்டுகளின் சமய மாறுதல்களையும், நம்பிக்கைகளையும், தத்துவங்களையும் உள்வாங்கி வளர்ந்திருக்கும் ஒரு தொன்மையான மரபாக இன்றும் நம்மிடையே நிலைப்பெற்றிருக்கிறது. இவ்வாய்வின் குறித்து ஆராயப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில் நோக்குகையில் சைவ சமயத்தின் மிக தொன்மையான பிரிவுகளில் ஒன்றான பாசுபதத்திலிருந்து தமிழ் நிலத்திற்கான தனி சித்தாந்தமாக முன்வைக்கப்படும் சைவ சித்தாந்தம், மாயாவாதம் நிறைந்த சித்தர் சித்தாந்தம், உக்கிரமான வழிப்பாட்டு நடைமுறைகளை கொண்ட காளாமுகம், காபாலிகம், சோம சித்தாந்தம், பெண் தெய்வ வழிபாட்டை தாந்திரீக முறையில் முன்னெடுத்த ஸ்ரீவித்தியா தத்துவம் வேதங்களின் உபநிடதங்களின் அடிப்படையில் தோன்றிய வேதாந்தம், இந்நிலத்திற்குரிய தொல்குடிகளின் மரபான நம்பிக்கைகள் என்றனைத்தையும் இத்தியாகராஜர் வழிப்பாட்டு மரபு உள்வாங்கி விரிவடைந்திருப்பதை அறியலாம்.

தியாகராஜர் வழிப்பாட்டு மரபில் சாதிய அடுக்குகளின் தாக்கம் மற்றைய அனைத்து சமய மரபுகளிலும் இருப்பதற்கிணையாகவே இருக்கின்றது. ஆனால் இம்மரபு ஒவ்வொரு சமூக அடுக்குகளில் உள்ளவர்களிடையே அவரவர்குரிய பங்களிப்பை கோருவதன் மூலம் கோயில் என்னும் பொது மைய அமைப்பில் அவர்களை முக்கியத்துவம் கொண்டவர்களாக உணர வைத்துள்ளது. இம்மாறுதல் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் சிறிது சிறிதாக உருவாகி இறுதியில் முழுமைக் கொண்டுள்ளது. இம்மரபின் தனித்துவமான சிறு சடங்குகளும், அவற்றுள் நெடிய வரலாற்று பிண்ணனியை கொண்டுள்ளது. விடங்கர் என்ற தனி சொல் தெய்வ வடிவென, அரச சின்னமென, நெடிய மரபென தன்னை ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் தகவமைத்துக் கொண்டு இறுதியில் அத்தனை மாற்றங்களிலும் தனக்கான நெறியென ஒன்றை உள்வாங்கிக் கொண்டு தியாகராஜர் வழிப்பாட்டு மரபென தமிழகத்தின் தனித்த வழிப்பாட்டு மரபாக நிலைப்பெற்று உள்ளதை இக்கட்டுரை வழி அறியலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1 சிவஸ்தல மஞ்சரி- த.சுப்பிரமணிய பிள்ளை.

2 கச்சியப்பரின் கந்தபுராணம் - கந்தவிரதப் படலம் - திருவிழா சருக்கம்.

3 பெரிய புராண ஆராய்ச்சி - மா.இராசமாணிக்கனார்.

4 அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ் - பாடல் 886 'மருவுலாவிடு குலைப்பவர்''

5 தமிழ்நாடு கல்வெட்டுகள் தொகுதி-8, பக்கம்-34 (திருப்பூந்துருந்தி) பக்கம்-128 திருநெய்த்தானம்.

6 சிவவடிவங்கள் - சிவகுருநாதப்பிள்ளை - இயல் இரண்டு.

7 திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் - திருவாரூர் கோயில் பதிகம்.ஐந்தாம் திருமுறை பதிகம் 7

8 திருவாரூர் திருக்கோயில் - குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன், திருவாரூர் கல்வெட்டு எண்.52, முதலாம் குலோத்துங்கன் 44ஆம் ஆட்சியாண்டு கி.பி.1113-14.

9 *The Colas - K.A.Nilakanda Sastri - Kulothunga-I, A.D* (1070-1120)

10 திருவாரூர் திருக்கோயில் - குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன், ஆரூரின் சிறப்பு அம்சங்கள் - இண்டை மாலை.

அப்பர் தேவாரம் ஐந்தாம் திருமுறை திருவாரூர் பதிகம்

11 திருவாரூர் திருக்கோயில் - குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன், ஆரூரின் சிறப்பு அம்சங்கள் - பாரசைவர்.

12 திருவாரூர் திருக்கோயில் - குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன், ஆரூரின் சிறப்பு அம்சங்கள் - விழுப்பு அரையர் - விழுப்பிரம்மர் பக்கம்-19.

13 தியாகராஜர் கழிநெடில் - கமலை ஞானப்பிரகாசர்,

14 திருவாரூர் திருக்கோயில் - குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன், ஆரூரின் சிறப்பு அம்சங்கள்.

15 திருநள்ளாறு தல வரலாறு - தண்டபாணி தேசிகர், பகுதி. கோயில் விழா இசை மரபு.

16 திருக்காறாயிற் புராணம்.

17 சம்பந்த முனிவரின் திருவாரூர் புராணம் - திருவிழாச் சருக்கம் பக்கம்-116.

18 கமலாலய ஷேத்ர தத்துவம்.

19 தியாகராஜர் கழிநெடில் - கமலை ஞானப்பிரகாசர்,

20 திருக்காறாயிற் புராணம் - புராணத்து நிருத்த தரிசனச் சருக்கம்.

21 திருமூலரின் திருமந்திரம் பாடல் 543

22 திருமூலரின் திருமந்திரம் பாடல் 587

23 திருமூலரின் திருமந்திரம் பாடல்

24 திருமூலரின் திருமந்திரம் பாடல் 586

25 கமலாலய ஷேத்ர தத்துவம் - அஜபா நடன விமர்சனம்

26 கமலாலய ஷேத்ர தத்துவம் - அஜபா நடன விமர்சனம், அஜபா கல்பத்தின் விளக்கம்.

27 *Marathas rule in Carnatic by C.K.Srinivasan*

28 தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுகள் - தமிழ் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, பக்கம்.160,திருவாரூர்த் தியாகராஜர் கோயில் கல்வெட்டு.

29 Appaya dikshita by N.Ramesan

30 Maratta Rajas of Tanjore - K.R.Subramanian.

31 Tyagarajar Cult in Tamil Nadu. A Study in Conflict and Accommodation by Rajeswari Ghose.

துணை நின்ற நூல்கள்:

1.சிவவடிவங்கள் - வித்துவான் மா.சிவகுருநாதப்பிள்ளை, தமிழ் பல்கலைக்கழக வெளியீடு 148,1991

2.சிவஸ்தல மஞ்சரி - த.சுப்பிரமணிய பிள்ளை.,சவுத் இந்தியன் அச்சுக்கூடம்,பி.ஆர்.இராமய்யர் அச்சுக்கூடம், இரண்டாம் பதிப்பு,1912

3.கச்சியப்ப சிவாச்சாரிய சுவாமிகளின் கந்தபுராண மூலமும், இராமசாமி நாயுடவர்களின் வசனமும்.பிரசிடென்சி அச்சு 1908

4.பெரிய புராணம் ஆராய்ச்சி ஆய்வு நூல் - மா.இராசமாணிக்கனார்.அலமு பதிப்பகம்,2002

5.அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ் திரு.கிருபானந்த வாரியார் உரையுடன்,திருவரசு நூல் நிலைய வெளியீடு

6.தமிழ்நாடு கல்வெட்டுகள் 2004,2005 தொகுதி, தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை பதிப்பு.

7.South Indian inscriptions volume 2,3 and volume 17 Archeological survey of India publications

8.Tamil Country Under Vijayanagar by Annamalai University publication 1964

9.திருக்காறாயிற் புராணம்-சிதம்பரச் செட்டியார் இயற்றியது வேலுச்சாமிக் கவிராயர் மொழிபெயர்ப்பு,கணேச அச்சு இயந்திர சாலை,1924

10.தியாகராஜர் கழிநெடில் - கமலை ஞானப்பிரகாசர்

11.கமலாலய ஷேத்ர தத்துவம்-ந.சுப்பிரமணிய அய்யர் கமலாலய சிறப்பு வெளியீடு 2 வருடம் 1951

12.திருவாரூர் புராணம் - சம்பந்த முனிவர்-கலாரத்னாகர அச்சு

13.தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் கால அரசியலும். சமுதாய வாழ்க்கையும் - கே.எம்.வேங்கடராமையா, தமிழ் பல்கலைக்கழக வெளியீடு -1984

14.The mythology of Tamil Saiva Talapuranam by David Shulman, The Tamil Puranas types and Prototypes, published by Princeton University press

15.ஒட்டக்கூத்தரின் மூவருலா.-கலாஷேத்ரம் பதிப்பு டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதய்யர் நூல் நிலைய வெளியீடு

16.பாகவத புராணம் பதிப்பு இ.மா.கோபால கிருஷ்ணன் கோன்,1936

17.திருநாகைக்காரோணம் புராணம்-மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை, சென்னை ஏஷியாட்டிக் அச்சுக்கூடம்

18.வேதாரண்ய புராணம் - அகோரதேவர். உரையாசிரியர் திரு.வேற்பிள்ளை,

ஶ்ரீலலிதா அச்சு யந்திர சாலை 1898

19.காசியாரணிய மகாத்மியம் -வெங்கட்ராம கனபாடிகள் ஆரியபிரகாசினி அச்சு 1915

20.சிதம்பர கண்கட்டி ஸ்ரீ மறைஞானசம்பந்த நாயனாரின் கமலாலய சிறப்பு(எ), திருவாரூர் புராணம்,உ.வே.சா நூல் நிலையம் வெளியீடு 1961

21.மு.அருணாச்சலம் - தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. 12ஆம் நூற்றாண்டு பாகம் 1,2-தி பார்க்கர் வெளியீடு

22.திருவாரூர் திருக்கோயில் - குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன்-அருள்மிகு தியாகராஜ சுவாமி திருக்கோயில் வெளியீடு

23.The Colas - K.A.Nilakanda Sastri -second edition by University of Madras,1955

24.திருநள்ளாறு தல வரலாறு - தண்டபாணி தேசிகர்

25.முசுகுந்த சகஸ்ரநாமம். - sanskritdocument.org dt 18.04.2020

26.Tyagarajar Cult in Tamil Nadu. A Study in Conflict and Accommodation by Rajeswari Ghose.Motilal banarasidass publishers,1996

27.பன்னிரு திருமுறைகளின் வரலாறு -வெள்ளைவாரணர், அண்ணாமலை பல்கலைக்கழக வெளியீடு 1972

28.நாகப்பட்டின மாவட்ட கல்வெட்டுகள், தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை வெளியீடு 2007

29.தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுகள் - தமிழ் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, பக்கம்.160, திருவாரூர்த் தியாகராஜர் கோயில் கல்வெட்டு.

30.சைவ ஆதீனங்கள் - ஊரன் அடிகள், தமிழ் விக்கிபீடியா.

31.திருமூலரின் திருமந்திரம் T.C.பார்த்தசாரதி யோகி,வித்யாரத்னாகர அச்சு,1940

32.மு.அருணாசலம் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு 16ஆம் நூற்றாண்டு பாகம்-1 மற்றும் பாகம்-2. முறையே தி.பார்க்கர் மற்றும் காந்தி வித்யாலயம் வெளியீடு

33.தமிழகத்தில் விஜயநகர ஆட்சி (1336-1530)முனைவர் சிங்காரவேலன், சரசுவதி மகால் நூலகம்,

34.தஞ்சை நாயக்கர்கள் - குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன், சரசுவதி மகால் நூலகம் வெளியீடு

35.தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் வரலாறு -கே.எம்.வேங்கடராமையா ,தமிழ் பல்கலைக்கழக வெளியீடு 1987

36.Maratta Rajas of Tanjore - K.R.Subramanian. published by author 1928

37.நன்னிலம் கல்வெட்டுக்கள் தொகுதி 1,2,3 தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை வெளியீடு

38.சிவஞான போதம்-ஸ்ரீமெய்கண்ட தேவ நாயனார், திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடு 1949